

Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τῶν οὐδ' ὅπ' ἄν ποτ' ὄσῃσι.
 Τρ. Τρυγαῖος, Ἀθμονεὺς, ἀμπελοεργὸς δε-
 ξίος.
 Οὐ συκοφαντῆς, οὐδ' ἐραστὴς ποταμάτων.
 Ερ. Ηκεις ἢ κ' πῖ; Τρ. Τὰ κρέα ταῦτά σοι φέ-
 ρων.
 Ερ. Ω δειλακείων πῶς ἦλθες, ὦ γλίχρον. Τρ.
 Ορᾶς.
 Ως οὐκ ἔτ' εἶνά σοι δοκῶ μαράτατος.
 Ἰθι γὰρ. κάλεσόν μοι τὸν Δί. Ερ. Ἰθ, ἰθ, ἰθ.
 Οτ' εἰδὲ μέλλεις ἐγγίς ἔῃ τῆς θεῶν.
 Φροῦδοι γάρ εἰσι πρὸς ὄξωκισμῶν.
 Τρ. Ποῖ γῆς; Ερ. Ἰδοῦ γῆς. Τρ. Ἀλλὰ ποῖ; Ερ.
 Πόρρω παῖν.
 Τπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τῶν θεῶν τὸν κύτταρον.
 Τρ. Πῶς οὐδ' οὐ δῆτ' ἐν ταῦτα κατελείφθης
 μόνος;
 Ερ. Τὰ λοιπὰ τῆσθε σιδάρα τὰ τῆς θεῶν.
 Χυρίδα, καὶ σανίδα, καὶ μφορείδα.
 Τρ. Ἐξωκίσαντο δὲ οἱ θεοὶ, τῆσθε οὐκ ἔχου;
 Ερ. Ἐλληνιστὸν ὀργισθέντες εἶτ' ἐν ταῦτα μὲν
 Ἰν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
 Ἰμαὶς ὄξωκιστὸν δὲ ἀτεχνῶς ὅ, τι βέλεται.
 Αὐτὸ δ' αἰφύσθη ὅπως αἰωτάτω,
 Ἰνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ἡμᾶς ἔπ,
 Μὴ δὲ αἰπυβολοῦντων μηδὲν ἀθανοῖατο.
 Τρ. Τὴ δὲ εἶνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν εἰπέ μοι.
 Ερ. Οπ' πολέμῳ ἠρεῖαδ' ἐκείνων πολλάκις
 Σπονδὰς ποιοῦντων καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 Ἰπερβάλοιντο μὲν ἔλεγον αὐτὰς.

A Ant expedibus quod tibi nomen fiet.
 TRY. Trygaeus Athmonensis vinitor bonus,
 Nec curiosus, nec calumniarum amans.
 MER. Quid huc tibi aditio est? TRY. Fero has
 carnes tibi.
 MER. Timidissime omnium, huc ne venisti?
 TRY. vides
 Non iam videri me tibi nequissimum?
 Abi Ionemque huc siste mihi. MER. hui, hui,
 hui,
 Abesse crede te à dijs longissimè,
 Heri relicta eliminantibus domo.
 TR. Quò gentium? ME. En quò. TR. at quò?
 ME. oppido certè procul,
 Omnino ad ipsum operculum cali ultimum.
 TR. Quid ergo, quaeso, solus hic relictus es?
 ME. Vt reliqua seruem calitum vasaria,
 Ollas, tabellas, frivola, amphoralia.
 TR. Mutare sedes causa quæ suasis Deos?
 ME. Gracis quòd essent maxumè infensi, hinc
 ubi
 Focos amabant collocant bellum Dÿ
 Cui vos propinant arbitrati ut agat suo,
 Ipsi in supernas quàm procul petunt plagas,
 Ne praliantes vos tuantur inuicem,
 Aut obsecrantes audiant vel sentiant.
 TR. Qua causa cur nos oderint? ediffere.
 ME. Quòd fœdera illi cum ferirent sapius,
 Certare bello maluistis, quippe si
 Paulo Laconum potior esset factio,

Σχόλια. Πόθεν βροτοῦ] κορωνίς & εἰσθεσις ἀμοι-
 βαία ἐξ ἰαμβίωων ἢ δὴ τῷ τέλει κορωνίς. πόθεν βρο-
 τοῦ με. ἀντὶ τοῦ αἰσθησις ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν. ἢ
 ὄσμη ἢ φωνή, ἢ λειπώμας κατα τοὺς Ἀττικούς. ὁ δὲ Ἐρ-
 μῆς ὄσμη ταῦτα λέγων, ἦδη Τρυγαίου προσελακόντος
 ποῦραν. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς.] τὸ μὲν ὄνομα Τρυ-
 γαῖος, ὡς πάλαι πεποιθὲν ἀρμόζον γεωργοῖς. τὸ
 ἄθμονεὺς δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς. Δεξίος] ἐδόκειν γὰρ οἱ
 γεωργοὶ καὶ μάστιγα οἱ δεξιοὶ, ἀπαραμωσῶν ἀσπᾶ-
 ζεσθαι. τὰ κρέα] ὅτι κ' συσολλεύ ἔλεγον ἐ μόνον ἐν ἐκ-
 τῶσι τὰ κρέα. ὡς πρὸς λίχρον ἢ τὸν ἐρμῆν ταῦτα λέγει.
 Δειλακείων] ἀπὸ τῆς κρεῶν σαυῆς τὸ ὄνομα. ἀκρωσ δὲ φ-
 λί, ἢ ὁ δῆλον. ἰδὲ γὰρ ὄξωκιστὸν κρέα εὐθὺς ἔλεγε αὐτόν.

CHRIST. Πόθεν βροτῶ] Subaudiendum vox
 vel odor, & est Attica ἔλλειψις: Putem verò po-
 tias ὄσμῳ subintelligi. Nam & idem Mercurius
 in persona Sotæ apud Plautum dixit, olet homo
 quidem. Non mirum si Deorum apud homines
 nuntius & interpres, & animarum in inferos du-
 ctor, tam faciliè hominem odoretur. Οὐτὶ μὰ πῶ
 γῶ] Graphicè admodum notat rusticorum cō-
 tumacem im probitatem, qui sine malo, ut ait Te-
 rentianus Phædria, nunquam ad petita responde-
 bunt. Itaque paucis rem expedit, & tam ad inter-
 rogata illa τί σοι ποτ' ὄσῃσι ὄνομα, quàm ad illa πο-
 δαπὸς τὸ γῆρας, respondet Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, breui
 & simplici responso: neque hoc solum, sed se bo-
 num vinitorem profiteatur, & (quod in Atheniē-
 ses torquet) neque sycophantam se neque πολυ-
 πράγμονα. Τρυγαῖο nomen vinitori proprium est

à fecibus vini. Athmonensis verò ab Athmone
 qui δῆμος vel (ut cum A. Gellio loquar) populus
 est Cecropidos tribus. Sudas ἀθμωνεῖαν dixit per
 ω magnum, mendose. Amasæus apud Pausaniam
 in Atticis δημότιον ἀθμονεῖαν vertit curialem Ath-
 monentem, malim popularem. Nam δῆμοι po-
 puli interprete eodem Gellio optimo linguæ La-
 tinæ auctore, & sine adfectione aut ἀπεργία an-
 tiquario. Notandum autem illud δεξιός, quia op-
 ponitur τῷ συκοφάντη. Legitur enim in Sudæ Col-
 lectaneis & indigesta illa farragine δεξιός vocari
 functos militia viros & laude dignos, fugaces au-
 tem & defertores esse φιλοδικῆς & συκοφάντας. Δει-
 λακείων] Scholiastes à carnibus compositum ver-
 bum putat. Quod si ita est, non mirum si apud
 Sudam Mercurius lurco & rapo vocatur Δει-
 λακείων. Tamen melius censeo accipi pro mi-
 sero & infelice quasi sit ἀκρωσ δειλός vel ἀθλιός,
 quemadmodum & in Auiibus vsus est, & in Plu-
 to anum δειλάκραν dixit. Ἰθ ἰθ] Acclamationem
 ait esse idem Scholiastes cum risu & contem-
 ptu quàm longam deorum distantiam significat.
 Sed fortassis allusum est ad exclamationem il-
 lam qua Pæanes olim constituti. Cùm enim
 Apollo paruulus infans Pythonem serpentem
 ferire vellet, acclamatum est à matre vel spe-
 ctantibus, ἴε ἴε ἴε, id est, mitte vel feri, unde
 postea ἰθ ἰθ. Quia autem erat ἐκκρόλος deus,
 fortassis illud ἴε non erat simpliciter mittere, sed
 longè mittere. Sic hoc loco fortassis hoc innuit.